

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

Explanatio In Psalmos

Complectens Psalmos à 26 ad 50

Bellarmino, Roberto Francesco Romolo <Heiliger>

Dusseldorpii, 1761

VD18 15558428-001

Psalmus XL.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-53361](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-53361)

fervi, ut Filius hominis, secundum quam naturam pendebat in cruce.

ψ. 24. *Adjutor meus, & protector meus es tu, Deus meus, ne tardaveris.*

Dixerat unico vocabulo Dominus sollicitus est, nunc duobus: adjuvas in superandis malis presentibus; protegis in removendis futuris. Concludit: *Deus ne tardaveris eripere me ab omnibus malis per celerem resurrectionem.*

PSALMUS XL.

Titulus: *In finem, Psalmus ipsi David: sensus constat aliunde.*

Argumentum: *Videtur hic Psalmus, ut procedens, ad Christi passionem totus pertinere: ex eo Christus Joan. 13. unum ψ. citat, ad demonstrandum, Judæ proditionem fuisse multò antè predictam.*

ψ. 1. *Beatus, qui intelligit super egenum, & pauperem; in die malâ liberabit eum Dominus.*

Beatus, qui Christum nudum in cruce pendentem, seu passionem ejus attentè cogitat, meditatur: *in die malâ &c.* Intellege diem judicii ultimi, quæ erit dies solius justitiæ; ubi audient: *venite benedicti &c.*

ψ. 2. *Dominus conservet eum, & vivificet eum,*

eum, beatum faciat eum in terra, & non tradat eum in animam inimicorum ejus.

Declarat & prædicit, jam bona, quæ dabuntur intelligenti super egenum, & pauperem. Dominus custodiet eum, dum vivit, & post mortem iterum vivere faciet, resuscitando eum cum justis; & tunc verè, perfectèque eum beatum reddet in terrâ viventium; neque in hoc sæculo, neque in futuro finet eum subjici voluntati inimicorum, sive hominum, sive dæmonum.

¶. 3. Dominus opem ferat illi, super lectum doloris ejus: universum stratum ejus versaſti in infirmitate ejus.

Quoniam tam multa bona promiserat intelligentibus super egenum, & pauperem; poterat aliquis suspicari, nihil mali passuros ejusmodi pios homines; ideo subdit, illos passuros, sed non sinè consolatione. Si quando pius ille inciderit in lectum doloris, sive dolor sit corporalis, sive spiritualis, seu quæcunque tribulatio, Dominus ita consolabitur eum, ut patienter ferat; & ex ipsâ patientiâ probari se intelligat, & ex probatione spem magnam concipiat; & ex illâ spe gaudium tale inveniat, ut glorietur in tribulationibus.

H 3

Hoc

Hoc ipsum confirmat exemplo de præterito: Tu, Deus suavis, & mitis, ita soles facere cum fidelibus tuis; nam si quando vidisti, pium aliquem gravari tentationibus, vel afflictionibus, ita illum consolari consuevisti; quomodo consolatur ægrotum, qui totum stratum ejus versat, & reversat, ut molliùs cubet, & quiescat.

ψ. 4. *Ego dixi, Domine miserere mei: sana animam meam, quia peccavi tibi.*

Incipit Christus declarare, se esse egenum illum, & pauperem, de quo ψ. 1. Miserere mei, in tribulatione positi, ut celeriter resuscitando, ab omni passione me liberares: *sana animam meam*, quæ tristis est usque ad mortem ob peccata totius mundi, quæ in me recepi.

ψ. 5. *Inimici mei dixerunt mala mihi, quando morietur, & peribit nomen ejus?*

Hæc manifestè pertinent ad Pharisæos, & Sacerdotes Judæorum, qui avidissimè Christi mortem sitiebant. Illud *mibi positum est pro, de me.*

ψ. 6. *Et si ingrediebatur, ut videret; vana loquebatur, cor ejus congregavit iniquitatem sibi.*

Transit à Judæis ad Judam: & si aliquis eorum, ut Judas proditor, ingrediebatur,

ut

ut exploraret opportunitatem prodendi, falsi aliquid fingebat, ne animus ejus detegeretur; interim corde meditabatur dolos, & multiplicabat iniquitates sibi, h. e. ad suum interitum.

v. 7. Egrediebatur foras, & loquebatur in idipsum.

Qui Judas cum explorasset opportunitatem prodendi Dominum, egrediebatur, & loquebatur simul cum iis, quibus Dominum proditurus erat.

v. 8. Adversum me susurrabant omnes inimici mei, adversum me cogitabant mala mihi.

Audito Judâ proditore, ceperunt inter se susurrare, ne fortè sermo innotesceret, si altâ voce loquerentur, de pecuniâ dandâ, de ratione inveniendâ Christum capiendi; & deliberabant de morte mihi inferendâ.

v. 9. Verbum iniquum constituerunt adversum me: nunquid qui dormit, non adjiciet, ut resurgat?

Ex illâ susurratione hoc secutum est, ut decretum iniquum constituerent, me, quamvis innocentem occidendi: at num mihi potestatem resurgendi auferent? Mortem somnum vocat, quia quàm facile est homini socium dormientem à somno

excitare, tam facilè Verbum carnem mortuam ad vitam revocat.

Ps. 10. Etenim homo pacis mee, in quo speravi, qui edebat panes meos, magnificavit super me supplantationem.

Ideo decreverunt me occidere, quia homo, cum quo pacem habebam, seu nullas inimicitias; in quo velut amico, & familiari confidere poteram; qui in mensa meâ, ut domesticus, mecum versabatur, mirificè me supplantavit, cum per insidias inimicis me tradidit.

Ps. 11. Tu autem Domine miserere mei, & resuscita me, & retribuam eis.

Tu autem Domine miserere meî, morientis in cruce, & paulò post resuscita me, & tunc retribuam eis, quod merentur. Loquitur hîc Christus in formâ servi; alioqui ut Verbum ipse carnem suam resuscitare poterat.

Ps. 12. In hoc cognovi, quoniam voluisti me, quoniam non gaudebit inimicus meus super me.

Exauditam orationem suam fuisse dicit, idque indè posse cognosci, quòd non gauderet inimicus de morte ejus. Sic Judas antè se ipse suspendio necavit, quàm Christus moreretur, & ipse pretio proditionis suæ frui posset. Imò & reliqui inimici tam
bre vi

